

LAJTORJA

A Kölcsey Ferenc Református Tanítóképző Főiskola
Gyakorló Általános Iskolájának lapja

X. évfolyam 1. szám 2008. november

*"Szakaszokra osztva olvasták a Könyvet, Isten törvényét,
és úgy magyarázták, hogy a nép megértette az olvasot-
takat"*

/Nehémiás könyve 8,8/

Szeretettel köszöntöm a lap régi és új olvasóit a Biblia Évében.

Amint újságunk címlapján látható, tizedik évfolyamába lépett iskolánk újságja, a Lajtorja.

Lapunk pontosan két évvel ezelőtt újította meg arculatát, utolsó két számunk pedig már színes külsővel jelent meg. Remélem, hogy első évfolyamos tanulóink is hamarosan csatlakoznak a népes olvasótáborhoz. Meg vagyok győződve arról, hogy a szerkesztőbizottság a jubileumi X. évfolyam négy lapszámát is az előzőekhez hasonlóan változatossá, érdekessé és szórakoztatóvá fogja formálni.

A 2008/2009-es tanév kezdetére teljesen megújult iskolánk keleti homlokzata és első udvarunk. Bizonyára, sokan tekintenek örömmel az épület színes falaira és a szép díszburkolatra. A növényzet pótlása is megtörtént, s napjainkban szemtanúi lehetünk a gondosan öntözött gyepfelület erősödésének.

Az egyedülállóan igényes és harmonikus környezet megóvása mindannyiunk közös feladata!

A külső változásokon túl belső változásaink is vannak.

E sorok olvasásakor a gyakorlóiskola tanulóinak száma 891 fő, ami rekordot jelent, hiszen ilyen sok tanítványunk még soha nem volt. Nevelésükről és oktatásukról 70 fős tantestület gondoskodik. Novemberben járunk, s az elmúlt hónapok hagyományosan bővelkedtek eseményekben. Mögöttünk van már a zenei világnap és az állatok világnapja, az október 6-i megemlékezés az aradi vértanúkról, valamint a Kulturális Gála. Ez utóbbi rendezvényen ismét láthattuk iskolánk tanulóinak szereplése mellett a kézdívsárhelyi Bod Péter Tanítóképző diákjainak műsorát is.

Néhány nappal ezelőtt egész közösségünk részese volt az október 23-í ünnepségnek és a reformációi istentiszteletnek.

Az első negyedév a Református Iskolák XII. Országos Tanulmányi Versenyével zárult intézményünkben.

Tanulóinknak és tanárainknak jókedvű és eredményes munkát kívánok az egész tanévre!

*Ember Sándor
igazgató*

2008 a Biblia éve - A Vizsolyi Biblia

Az első teljes magyar nyelvű bibliafordítás, Károli Gáspár gönci református lelkész munkája, 1590-ben jelent meg. Ő maga így ír a fordítás munkájáról: *"Istennek nevét segítségül híván, minnek utána hozzá kezdettem volna egy-néhány jámbor tudós atyafiakkal, kik nékem a fordításban segítségül voltak, meg nem szüntem addig, míg nem véghöz vittem a Bibliának egészben való megfordítását, melyben munkálkodtam közel három esztendeig nagy fáradsággal, hogy én egy szempillantásig e nagy munkát el nem untam, hanem nagy serénységgel és szeretettel munkálkodtam, mígnem elvégeztem azt."* A fordításban tudós lelkészek segítettek az "istenes vénembert". A Biblia kiadásához komoly anyagi támogatásra is szükség volt. A nyomdát a főúri pártfogók (pl. Rákóczi Zsigmond) megfelelő módon felszerelték, a betűkészletet Németalföldről, a papírt pedig Lengyelországból hozták.

A Biblia 2412 oldalon körülbelül 800 példányban másfél év alatt készült el. Súlya körülbelül 6 kg, 52 fennmaradt példányról tudunk, közülük 24 országhatárainkon kívül van. Egy eredeti példány látható a vizsolyi templomban is. 1981-ben külön e célra készített papíron megjelent a hasonmás kiadása, ugyanolyan, mint az eredeti, csak modern nyomdai technikával készült. A Vizsolyi Biblia több mint száz kiadást ért meg, és a legtöbb példányban megjelent magyar nyelvű könyv. Károli így ír az elkészült munkájáról: *"... szabad mindenkinek az Isten házába ajándékot vinni. Egyebek vigyenek aranyat, ezüstöt, drágaköveket, én azt viszem, amit vihetek, tudniillik magyar nyelven az egész Bibliát".*

Sz.T.

NŐK A BIBLIÁBAN

Kedves Gyerekek!

Szeretettel köszöntünk mi is titeket a Lajtorja ez évi első számában! Új témával szeretnénk kedveskedni nektek, ezért ebben a tanévben megismerkedhettek 4 olyan különleges asszonnyal, akik fontos szerepet tölthettek be a bibliai időkben. Reméljük, sikerül felkelteni érdeklődéséteket, s magatok is kikeresitek a Bibliából az említett történeteket! Kellemes kikapcsolódást kívánunk!

ESZTER

A Bibliában van egy könyv, melyben nem szerepel Isten neve, mégis az egész történeten végig érezhető az isteni gondviselés. Ez a könyv az Eszter könyve, mely az Ószövetség történeti könyvei közül az utolsó.

Ki is ez az Eszter?

Amikor Nebukadnecár babilóniai király lerombolja Jeruzsálemet és a templomot, a zsidó népet fogságba viszi. 70 évig kell Izráel népének Babilonban élnie, mert nem hallgattak Isten szavára. Amikor azután Dárius perzsa király elfoglalja Babilont, lehetőséget ad a zsidó népnek a hazatérésre. Néhányan azonban mégis maradnak - most már Perzsiában. Így marad a szép zsidó lány, Eszter is a nagybátyjával, Mordekájjal az idegen országban, ahol a könyv története idején Ahasvérus (I. Xerxész) perzsa király uralkodik.

A király nagy lakomát rendez palotájában, s meg akarja mutatni vendégeinek a királyné szépségét, ezért magához kéri akkori feleségét, Vástit, aki ellenszegül a parancsnak. A király büntetésül számúzi őt, de hát nem maradhat királyné nélkül, így hallgat tanácsosaira, s az ország legszebb lányai közül választ magá-

nak új asszonyt. Így kerül Eszter is a királyi palotába. Egy éves szépítkezés után vonulnak a király elé a kiválasztott lányok. Ahasvérusnak Eszter nyeri meg a tetszését, s őt választja új királynénak. Eszterről senki nem sejt, hogy zsidó, mert nagybátyja tanácsára ezt titokban tartotta.

Eszternek - Mordekáj révén - hamarosan tudomására jut egy merénylet, melyet a király ellen terveznek, s még idejében közbeavatkozik, így megmenti az uralkodót. A király miniszterelnöke, Hámán azonban annyira gyűlöli a zsidó Mordekájt, hogy képes lenne miatta az országban élő összes zsidót kiirtani. Eszter azonban erről is tudomást szerez, s nagybátyja segítségével megmenti a Perzsiában élő zsidók életét.

Ennek az emlékére ülik mind a mai napig a zsidók a Púrim ünnepét, melyen manapság is ajándékokkal kedveskednek egymásnak.

Így lett egy egyszerű zsidó lány a szabadulás eszközévé Isten kezében!

(Ha érdekelnek a történet részletei, olvasd el a Bibliában Eszter könyvét!)

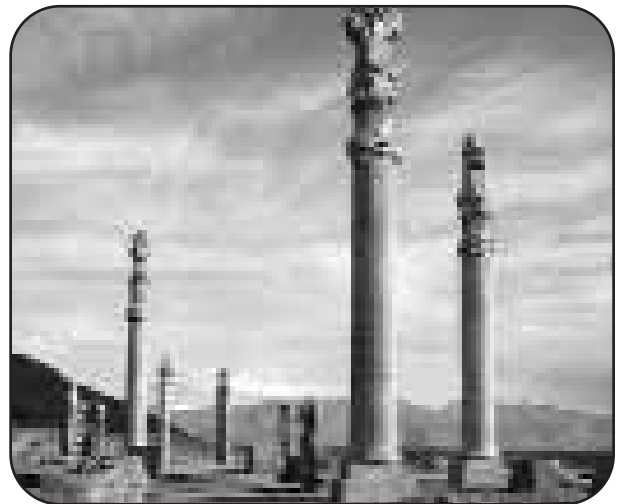
Merre is van Perzsia

Az Eszter könyvében említett Perzsia döntően a mai Irán területét foglalta el. Sokáig Iránt a nyugatiak Perzsiaként is emlegették. Az elnevezés a perzsa tengerparti tartomány ókori

görög elnevezéséből ered, amit a modern perzsa nyelvben Fársznak, középperzsául Pársznak hívnak, óperzsául pedig a Parsa névvel illetik. A kifejezés annyit tesz, mint kb. "szégyen fölött". A Pársz hellenizált változata a Perszisz, a latin változat pedig a Persia. Ez utóbbi néven emlegették az országot a későbbi európai népek is. Fársz volt az ókori Perzsa Birodalom magja.

Az ókortól kezdve több jelentős államalakulat követte egymást a területén. Itt alakítottak államot a médek, a Római Birodalmat fenyegető Parthusok, majd a középkorban a Török Birodalom keleti szomszédai, a Szafavidák. Magát az országot 1935. március 21-éig hívták Perzsiának a nyugatiak, amikor Reza Pahlavi sah hivatalosan fölkerlte a világ nemzeteit, hogy ezentúl országát nevezzék Iránnak.

Grubisics Zsuzsa,
Kurgyisné Nagy M. Zsuzsa

Perzsia egyik ókori fővárosának, Perszopolisznak a romjai

Új tanáraink

Szilágyi Zoltánné Enikő néni vagyok. Az általános iskolai tanulmányaimat ebben az iskolában végeztem zenetagozaton. Nagy öröm számomra, hogy tanárként ide visszajöhettek. 12 éve tanítok. Nyíregyházán, a Bessenyei György Tanárképző Főiskolán szereztem diplomát. Két gyermekem van, Laura 8, Zolika 4 éves. Pedagógus családból származom, a szüleim, testvérem, férjem szintén tanár.

Nagyon szeretem a gyerekeket, már gyerekkoromban tudtam, hogy gyerekekkel szeretnék majd foglalkozni. Szerintem ez az egyik legszebb hivatás. Azt szeretném elérni, hogy minél több gyerek szeressen énekelni és szeresse az értékes zenét.

Molnár Tibor vagyok. Pedagógus családban nőttem fel, indíttatásom így kezdődött. Szülővárosom Gyergyószentmiklós, csendes, hideg, de nem rideg, székelyföldi kisváros. Ott végeztem előtanulmányaimat, ott sportoltam /alpesi sí/, ott éltem a tinédzser korszakot, ott érettségiztem. A reál tantárgyak iránti vonzódásom családi eredetű, ez alól csupán édesapám volt kivétel, aki magyar tanárként dolgozott, iskolát irányított. Valamikor húsz évvel ezelőtt ismertem meg feleségemet, ő általa Debrecent. A Kossuth Lajos Tudományegyetemen végeztem el a matematika-fizika szakot. Családot alapítottunk, házat építettünk. Két általános iskolás lányom van, Nóra és Lili. Meg persze kutyák, macska, halak. Színes az életünk, a tanulás, tanítás mellett ahogy időnk engedi sportolunk/minden eseményt igyekszünk követni/utazunk, még ha néha fárasztó is. Építeni kell a hidat az emberek között, együtt könnyebb a jó irányt megtalálni ebben a szétesőnek tűnő világban.

A tanításról? Tizenhárom éve oktatok, általános iskolai, gimnáziumi tapasztalattal. Nem mindig a leghálásabb feladat nevelni, de vállalni kell, kötelességemnek tartom. Bizom benne, hogy előbb-utóbb mindenki megérti, hogy a segítő szándék vezérel. Bátoritanék mindenkit, hogy türelemmel, kitartással végezze feladatait, és idővel örömet fogja lelni abban amit éppen csinál.

Mindent nem kell megérteni, de törekedni kell rá- mondogatom a gyerekeknek. Örülök, hogy itt lehetek, hogy itt taníthatok. Remélem, hogy hasznára leszek az iskolának, segíteni tudom a gyerekeket, nem csak szakmai téren.

Örömteljes munkát kívánok diákjaimnak, kollégáimnak.

Vad Péter vagyok, ének-zene tanár. Vadságomtól senki se tartson...

Debrecenben élek kis feleségemmel a Nagyerdő szélén, egy csendes kis lakásban. Szabadidőmben szívesen biciklizgetek a Hortobágyon, az Erdőspusztán vagy éppen az Északi középhegység egyik vonulatán. Nyolc éve kezdtem madarászgatni a Nagyerdőn és mind a mai napig szívesen gyűjtöm a madarak énekét is.

Nagy izgalommal vártam a tanévkezdést, hiszen tizenegy év után már tanárként léphettem át az iskola kapuját. Annak idején nem gondoltam volna, hogy valaha is tanár lesz belőlem, az élet mégis másként hozta. Tizenhat évesen, gimnazistaként kezdtem el zenével foglalkozni: zongorázni tanultam, majd felvételiztem a Kodály Zoltán Zeneművészeti Szakközépiskolába egyházzene és zeneszerző szakokra. Az itt megszerzett szakmai vizsga után sikeresen felvételiztem a Debreceni Zeneművészeti Karra egyházzene, ének-zene tanár, majd szolfézs szakokra. Ekkor már a nagytemplomi kórus állandó orgonakísérőjeként több belföldi és külföldi koncertkörúton is részt vehettem. Az elmúlt években háromszor is megfordultam az iskolában "kistanár-bácsiként" (kétszer Brincken Györgyné Mariann néninél, egyszer pedig Pallagi Etelka tanárnőnél). Nagyon boldog vagyok, hogy Debrecen egyik legjobb iskolájában kezdhetem tanári pályámat.

Kutatók éjszakája

Ismét megrendezésre került a Kutatók éjszakája az egyetemen szeptember 26-án. Sok helyről összegyűlve, fiatalok, idősebbek, kicsik és nagyok egyaránt eljöttek megnézni a különlegesebbnél különlegesebb kísérleteket, bemutatókat.

A mi iskolánkban is meghirdették ezt az "éjszakát". Erre sok fiatal "tudós" felfigyelt és utána érdeklődve a dolgoknak, meglátogatta az egyetemet ezen az estén. Leskó Angéla és Juhász M. Tünde tanárnővel találkoztunk az egyetemi szökőkútnál és ők bevezettek minket az előadásokra.

Voltak, akik már 17 órától az "Madarak és Emlősök" bemutatóját is megnézték. Mások csak a kémiai előadásra futottak be. Itt kísérleteket mutattak be, melyek valószínűleg Debrecen lakóinak felkeltette az érdeklődését, mivel az előadóterem tömve volt, de szó szerint. Egy tüt nem lehetett volna elrejteni a tömegben, de megérttem őket. Mi, a "TK"-sok a bemutató után ott maradtunk beszélgetni az előadó bácsival, amit a lépcső tetejéről mosolyogva figyeltek tanáraink. Mivel mi fogtuk magunkat, és "mint a farkas a vezért" körbeálltuk a bácsit, s neki szegeztük különféle kérdéseinket, amikre Ő lelkesen válaszolt. Ezután még a szélcsatorna építményét és megtekintettük, valamint megmértük városunk vízkeménységét és bepillantottunk a botanikus kertbe. Egyszóval nagyon sok helyet meglátogattunk. Akadtak akik este 9-10-ig, de voltak akik 8-9-kor már eljöttek, kit meddig engedtek. Nagyon sok érdekes, különleges dolgot láttunk, tudtunk meg. Tanáraink mindannyian pozitív

visszajelzést hallottak a diákjaiktól. Reméljük jövőre is megrendezésre kerül ez az éjszaka és ismét hírt kapunk róla!

Magócs Éva

Az új elsősök

1.a

Osztályfőnök:
Dr. Erdélyiné Faragó Ilona

Bíró Norbert Richárd
Bobák Sándor
Csige Cintia
Gyulai Zsombor
Jakics Alexandra
Józsa Hanna Mirtill
Juhász Péter
Kapás Tamás András
Karácsony Lilla
Keszthelyi Gergő
Molnár Anna Éva
Nagy Balázs
Orbán Laura
Pap András
Pásztor Milán
Pótor Zsanett
Rózsa Rebeka
Sipos Fanni
Sólyom Mihály Dávid
Soós Vilmos
Szanics Márta Klaudia
Szigeti Biborka Lili
Szigeti Viktória
Varga Csege Erika
Villás Zsolt
Záhonyi Boglárka
Zsigmond Ádám

1.b

Osztályfőnök:
Erdődiné Sándor Katalin

Áncsán Lilla Dominika
Bellon Diána
Berki Lőránt
Biroga Botond
Demeter Benjámín
Erdei Kende Olivér
Fejes Dániel
Gaál- Kovács Dóra
Geszthelyi Péter Tamás
Göz Anna
Gulyás Panna
Hahn Petra
Hodosi Máté
Horváth Zoltán Gergő
Kálmánchelyi Dóra
Kardos Márton
Keczeli Dávid
Kegyés Zsófia
Korompay Attila
Kovács Balázs
Lencsés Bettina
Ordasi Gergely András
Papp János Dániel
Sándor Martin Tibor
Svélec Zoltán Mátyás
Treitl Erik
Varga Péter János
Vörösmarti Hanna
Zemlényi Regina

1.c

Osztályfőnök:
Kiss Sára

Árendás Dorka
Batta Laura Nóra
Bodnár Viktória
Csáki Benedek Szabolcs
Dusa Ramóna Karmen
Elek Péter
Fehér Viktor Máté
Felszeghy Flóra
Gnandt Viktória Réka
Hajkó Bálint
Iryni Dóra
Jenei Kristóf Vilmos
Kertész István Zoltán
Kondor Debóra
Kövesdi Róbert
Kupecz Levente Szabolcs
Lipoczi Vanda
Máthé Lilla
Molnár Kitti
Molnár Szabolcs Robin
Nagy Bálint
Pető Flóra
Soós Zsuzsanna Jázmin
Szabó Zsombor
Szilágyi Tamás Árpád
Tóth Bianka Andrea
Tóth Zoltán
Varga Zsófia Panna
Zsoldos Dominik

1.z

Osztályfőnök:
Törökné Bordák Erika

Beeri Lídia
Bene György
Bódi Eszter
Bökönyi Fruzsina
Csorba Márton
Farkas Mirjam
Fecske Benjamin
Fullár Vivien
Gajdos Balázs
Garda Krisztina
Hajnal Ádám
Jónás Rebeka
Kerti Nóra
Kiss Bianka Andrea
Kiss Blanka Szilvia
Lakatos Evelin
Molcsányi Vivien
Nagy Dávid
Nagy Emese Valéria
Paál Viktória Vivien
Páll Petra Gréta
Péter-Szarka Benedek
Prím Krisztián
Rács Illés
Somogyi Eszter
Szidon Milán
Takács Ivett Jázmin
Tóth Ádám
Tulipán Natália
Vas Rebeka

1.a

1.b

1.c

1.z

2008 Hejce

A tavalyiakból nem tanulva megint felszálltunk a hejcei vonatra, és elindultunk kissé meggyarapodva az előző táborhoz képest. A tábor idejét is megtartottuk, mivel július 1-jén, kedden érkezünk meg a Szilvási házhoz, régi, és kedves vendéglátónkhoz, aki ugyanolyan kedélységgel, na meg barátságossággal fogadott bennünket.

A megismételt hosszú, fárasztó vonatút után, valamint a 2-3 km-es gyaloglás után a szálláson nagy kimerültséggel heveredtünk le a már jól ismert helyen, az udvaron. Később kipakoláztunk, pihengettünk. Szóval igazán az, hogy mi végülis egy mászó táborba jöttünk csak kedden, másnap érződött valójában.

Akkor már elkezdődtek a túrák fel a sziklához, ahol végre újra mászhattunk régi "sziklánkon". Újra kipróbálhattuk magunkat, és legfőképpen megfigyelhettük mégis mennyit fejlődöttünk tavalyhoz képest.

Mint már említettem nagyon sok új diák csatlakozott hozzánk ebben az évben, akik kíváncsian álltak az új próbatételek elé, valamint kíváncsian jöttek felfedezni az igazi sziklamászást. Csodálattal és vággyal teli szemmel pillantottak először a sziklára. Majd azt megrohmozva akartak minden utat kipróbálni. Hát igen. Érződik, hogy még csak kezd van. Az első napunk. Mi, észrevéve, hogy ez úgymond az "ő" napjuk, hagytuk hogy másszák ki magukat. Mert már akkor sejtettük mi lesz ennek a nekiiramodásnak a vége. Két nap múlva ezek a gyerekek már alig akartak reggel 7-kor kikászálódni az ágyukból, alig volt erejük felsétálni a sziklához és hasonló dolgok. Na, innentől kezdődött számunkra az igazi tábor. Végre olyan utakra tehetünk be köteleket, melyekbe a kisebbek nem tudtak, de számunkra annál érdekesebb volt, annál nagyobb érdeklődést keltett, s annál nagyobb volt a kihívás.

Sokan voltak akik a héten életük első előlmászásán is túlesetek. Ez az elején sok emberben félelmet keltett, s sok ember volt, akit elég erősen rá kellett arra beszélni, hogy ő felső biztosítás nélkül, derekán a kötéllal induljon meg felfele a sziklán, s közben expresszeket beakasztva biztosítsa úgymond magának biztonságos helyzetét, ha esetleg beleesne a kötéllbe. De miután mindenki túl volt az első ilyen mászásán, már csak annyit lehet látni, hogy ezek a félős, reszketős gyerekek (beleértve jómagam

mat is) állandóan kötéllal a derekukon másztak fel a célhoz. Vagyis belerázódtak kicsik nagyok egyaránt az számunkra új dolgokba.

Egyik nap "hazafele" menet történt egy kis probléma. Igaz, addig is akadtak gondok, bolondságok, amiket elkövettünk és kissé felidegesítettük Feri bácsit, de ezen a napon, azt hiszem minden düh kijött belőle, de érthetően. Mikor lefele jöttünk az emlékműtől, ami a szikla után volt pár km-re, sok gyerek előrébb ment, s Feri bácsi pedig lemaradt gyermekével, Mátéval, hiszen ő nem nagyon tudta tartani a tempót. Csakhogy volt egy elágazás. Ott mi már csak arra értünk oda nagyobbak, (mert-hogy mi is Feri bácsiékkal haladtunk hátul), hogy pár gyerek le akar térni az útról, s mi utánuk kiabálva kérdeztük, hova mennek, mikor nem arra kell menni. Erre ők azt felelték, hogy előttük látták, hogy arra mennek egy páran közülük. Erre Feri bácsi nagyon ideges lehet (de hát ki nem lenne az) és gyorsan utánuk szaladt. Jó ideig szaladhatott mikor úgy döntött, hogy visszafordul. Ekkor mi már nem voltunk ott, mert tovább mentünk, hogy az előttünk lévőket megállítsuk. Mire lejjebb értünk ki is derült, hogy valójában rosszul látták a gyerekek és nem ment el arra senki. Így Feri bácsinak volt egy felesleges futása. Akkor kaptunk, így az egész csapat egy jó nagy fejmosást, mert azelőtt is gondok voltak abból, hogy mi nagyobbak rövidítettünk meg hasonlókat, így sokszor a kisebbek követtek minket. Hát megkaptuk ami járt nekünk. Azután kissé rossz hangulat volt lefele menet, mert mindenki elgondolkozott azon mi is történt odafent. De aztán már este tanár úr beszélt velünk, hogy megkaptuk nem kell tovább ezen siránkozni, megtörtént nem tudunk mást tenni, utolsó napjainkat ne rontsuk el. Innentől jobb lett a hangulat, este már Lovadi Dávid hátán alkottunk "kicsi a rakás"-t.

Majd pár nap múlva hazaindultunk és ezek ellenére is kellemesen gondoltunk vissza erre a táborra. Jobban sikerült, mint tavaly. Meglehet, hogy ahogy haladunk az évek során egyre jobb, és jobb lesz a tábor. Nagyon szépen köszönjük Feri bácsinak, hogy ezt megszervezte nekünk és reméljük jövőre is ismét mehetünk egy még nagyobbat alakítani a mostanihoz képest.

Magócs Éva 8.b

Balatoni Gyermektábor

Idén nyáron Balatonakaliban voltam nyaralni Fülekiné Anikó nénivel. Az indulás július 26-án volt 6.17-kor. Balatonakali 6 és fél órára van Debrecentől. Nagyon hosszú az út. Izgatottan vártam már a tábort. Már jóval szombat előtt, még csütörtökön bepakoltam az útra, hogy el ne felejtsek valamit berakni, de végül a fogkefém és a fogkrémem elkeveredett valahova. Így vennem kellett másikat. Pénteken már hamar lefeküdtem, hogy kipihent legyek az úton, de nem nagyon tudtam elaludni. Szombaton 5 órakor felkeltem és átnéztem még egyszer a bőröndömet. Akkor úgy tűnt, minden bent van. Utána rendbeszedtem magam és elindultunk a vasúttállomásra. Ott már volt pár ismerős arc, de még a barátokra várni kellett. Végül megérkezett a 27 fő, 6.17-kor elindultunk Debrecenből. Anikó néni útközben mesélt a táborról jókat és rosszkat is. A rossz az volt, hogy minden nap szobaszemle lesz, ahol pontozzák a házakat, hogy rendben vannak-e. Végül olyan fél egy felé megérkeztünk Akaliba. Ott megkaptuk az ágyneműket és a 12/a ház kulcsát. Az ágyneműket egy jó, "Anikó-

A tábor résztvevői

nénis" segítséggel felhúztuk. Majdnem minden este volt disco, én az első és az utolsó este voltam bent. Az első három nap kicsit unalmas és szokatlan volt. Azután megszoktuk a tábort.

Egy nap úgy nézett ki, hogy 7.45-kor ébresztő, 8.30-kor reggeli, délelőtt strandolás. Fél egykor volt ebéd. Fél háromtól hat óráig ismét strandolás. 18.30-kor vacsora. Hét órától kilencig

vetélkedés, pihenés, társasjátékozás, 21.00-23.00 disco és 23 órakor TAKARODÓ. A harmadik este volt egy nagyon jó vetélkedő az Akali stranddal kapcsolatban. Ezen a debreceni csapat negyedik lett és ezert ajándékot is kaptunk. A táborban volt egy orosz csapat is, ők előadtak egy kiváló előadást, amiben még magyarul is énekeltek. Csütörtökön voltunk Balatonfüreden, ahol 3 és fél óra szabadidőnk volt. Egy bazársort és néhány boltot néztünk végig és gokartoztunk. Az indulás előtt szombaton még utoljára voltunk a strandon. Reggel már mindenki bepakolt, hogy indulásra készen legyünk. A vonat 40-45 perccel később. Az út nagyon fárasztó és verejtékekben gazdag volt mindenki számára, de végül hazaértünk. Otthon már mindenkinek hiányoztam, de ők is nekem.

Hát így telt el egy jó tábor Anikó nénivel.

Kicska László 7.z

Csillebérc 2008

Szeptember 6-án, hétfőn elindult kisebb csapatunk Pest felé a gyakorló iskolák találkozójára. A vonat út hosszú és fárasztó volt számunkra, így annál jobban esett a megérkezés és lepihenés a táborban.

A tájékoztatók után megkaptuk a kulcsainkat és kipakoltuk dolgainkat. Emellett kísérő tanáraink is tartottak egy kis beszámolót a heti programokról. Eljött velünk Juhász M. Tünde, Nyakó Katalin (Fáni néni) és Engszler Attila.

Mivel első napunk nagy részét az utazás fedte el, ezért a hét igazán csak kedden kezdődött el. Nagyon, nagyon sok mulatságos játékkal, illetve foglalkozással készültünk az iskolák. Minden iskola hozott magával egy kicsit az iskolájából, annak sajátosságából. Még a hét elején osztottak nekünk egyenpólót, amit megkértek vegyünk föl a fontosabb eseményekre.

A tanárok zöld, az alsós diákok kék, a felsősök piros illetve sárga, valamint a gimisek fekete színűt kaptak, így az olimpia színeiben tündökölhettünk. Ennek a felsőnek a hátán a tábor neve: "Gyakorló Iskolák Kavalkádjá", valamint annak emblémája szerepelt. Ezt az elnevezést még 3 évvel ezelőtt találták ki az első táborban, amit még akkor a Balatonnál tartottak.

Visszatérve a programokhoz: voltak váltók, akadályversenyek, számháborúk és több sajátos játék. Vagyis szabadon, kellemesen tölthettük el ezt az egy hetet. Megkaptuk a jó időt is, s azt ki is használtuk. Tudtunk fürödni is, mert medence is volt a tábor területén.

Nagy sikert aratott a tábor melletti kalandpark. Itt mindenki kapott egy karszalagot magasságának megfelelően. Különböző színű pályák voltak, nehézség szerint beosztva. Aki akarta, átküzdhette magát a választott pályán.

Az esti programok is színesek voltak. Volt disco, bátorságpróba, valamint utolsó este felsétáltunk a Jánoshegyre, hogy megnézzük Budapest fényeit az éjsza-

emberek száma nem haladta meg a 200-at. Mi rögtön 400-al indítottunk, Ezt fel is vettük videóra, amit remélünk elfogadnak és bejegyeznek a rekordkönyvébe.

kában.

Csütörtök, az utolsó teljes napunk volt, amit ott tölthettünk. Ezt kihasználva Guinness-rekordot döntöttünk. Méghozzá talicskázásból. A tábor lakói egybegyűltek a sportpályán és 400-an kialakítva párokat leguggoltunk és talicskáztunk. Az eddig legtöbbet együtt talicskázó

Utolsó nap, pénteken

reggel jött értünk a busz, ami az állomásig vitt bennünket, majd ott újból vonatra szállva mentünk haza, Debrecen felé. Köszönjük a lehetőséget, hogy elmehettünk erre a kiruccanásra. Nagyon jól éreztük magunkat.

Magócs Éva és Dióssy Kitti 8.b

Vízitábor Szarvason

Június 22 és 28. között a szarvasi vízi táborban voltunk. Sokan még csak most először, de néhányan már másodjára-harmadjára voltak résztvevői.

Az egyhetes, gyönyörű napsütéses időben lezajlott táborban délelőttönként megtanultuk, hogyan kell kenuzni és kajakozni, aki igazán ügyes volt az mihamarabb igyekezett

kipróbálni magát az egyes és kettes kajakokban is. Délutánonként pedig sokat fürödtünk, ugráltunk a Körösben. Nagyon jól éreztük magunkat.

Engszler Attila

Az én iskolám részletek egy tavalyi 6. osztály gondolataiból

"Szeretem ezt az iskolát, azért mert egy rendkívül jó osztályközösségbe kerültem. A tanárok kedvesek és nagyon JÓL TANÍTANAK. Igaz szigorúak, de az nem baj, csak az a baj, hogy túl keveset játszunk."

"Amikor első osztályos lettem, a szüleim nagyon jól dön-

töttek, hogy ebbe az iskolába fogják járatni a gyerekeket. Sokan azt mondják, hogy ez egy elit iskola és büszke lehetek, hogy ide járok. És büszke is vagyok. Olyan tanárok oktatnak engem, akik a legjobbat próbálják átadni nekem és minden erejükkel a tanításra koncentrálnak. Nem is beszélve a többi gyerekről, akikkel nagyon jóban vagyok. Ez az én iskolám."

"Szeretem az iskolámat. Nagyon jók a tanárok. Megkérdeztem a barátnőimet, hogy nekik milyen az iskolájuk, és ha a kettőt összehasonlítom, akkor a mi iskolánk mindig sokkal erősebbnek bizonyul. Nagyon sok új barátot szereztem a felső tagozaton. Kedvenc tárgyam az angol és az irodalom, de csak akkor, ha nem írunk dolgozatot."

Ez egy JÓ ISKOLA! A tanárok kedvesek, nem gorombák, és amit tanítanak azt érdekesen, és jól tanítják. De azért vannak árnyoldalak is. Viszonylag jó a házirend és az élet a menzán, de nem jó, hogy a tesiórát öt perccel hamarabb fejezik be, a matekot pedig még csengetés után is tartják. Amúgy szerintem a legjobb általános iskola Debrecenben."

"Az én iskolám egész jó, bár lehetne még mit javítani. A tanárok részben kedvesek, de vannak kicsit szigorú tanárok is. Én az olyan tanárokat szeretem, akik addig

Vincze Kira

Petruska Fatima

magyarázzák az anyagot, míg meg nem értjük, és nem az olyat, aki másnap már röpit irat! Ez egy nagyon erős iskola, így nagyobb esélyünk lesz az elhelyezkedésre. A szabadidős tevékenységgel nincs semmi bajom. Inkább DÖK-nap, vagy ilyesmi! Ez a véleményem az iskoláról."

"Ha erre jársz, biztos megismered. Ha belépsz, nem felejtet. Ha itt kezdted az iskolás életed, mindig emlékszel majd rá.

Itt kezdtem a tanulmányaimat 2002 szeptemberében. Régen volt. Volt pár rossz, nehéz dolog is. Kistanárok

kísérleti nyula voltam én. Sok jó is ért, megismertem sok jó barátot, tanárokat, és nemsokára vége, elhagyom a sulit."

"Én szeretem az iskolát, annak ellenére, hogy sok dolog van, amit abszolút helyteleníték. Az jó, hogy nagy az udvar, van DÖK nap, és a tanáraink is jók. De a miniszoknya és a túsarkú betiltása? Ennyi erővel egyenruhát is hordhatnánk!"

"Az én iskolám egy református iskola Debrecenben, két hatalmas udvarral. Az osztálytermek szépek, a tanárok kedvesek, segítőkészek. Van egy száka a szememben, mégpedig az öltözködéssel kapcsolatban. Azzal egyetérték, hogy nem engednek akármilyen ruhát felvenni, de az én gondolatom az, hogy egyenruhát kellene bevezetni, hiszen így nem lennének ilyen gondjaink."

"Az én iskolámban nehéz néhány óra, bár egy gyengébb iskolában feleannyit sem tanulnak, mint itt. Némelyik

Müller Nikolett

tanár elég szigorú. Jó itt tanulni, bár az építkezés miatt néhány órán vagy alig hallottuk egymást, vagy pedig megfulladtunk a melegtől. Azért örülök, hogy ide járhatok!"

Kézműves Rovat - Csuhécsiga

Csuhéból gyorsan és egyszerűen készíthetünk szalvétatartót, ajándékként kellemes meglepetést tudunk vele szerezni, hisz nem csak szép, hanem hasznos is.

Anyag:

- csuhélevelek, rafia, kukoricaszár (nem lehet varrni csak ragasztani)
- olló, vágókés, drót, 2 db fagolyó, tű
- tál

Elkészítés:

A belső, vékonyabb csuhéleveleket áztassuk meleg vízbe, majd készítsünk fonatot belőlük a következőképpen: három levelet a hegyes végüknél kössünk össze rafiával és rögzítsük őket pl. egy szék háttámlájához. Copffonással kezdjük el őket összefonni, miközben minden levelet sodorjunk meg. A fonat végét kössük össze, a kiálló csonkokat vágjuk rövide. A fent leírt módon készítsünk két fonatot, tekerjük őket csigaformába (magasság kb. 7 cm), és tübe fűzött raffia szállal alul erősen varjuk össze. A fonatok végén két levelet vágjunk rövide, a középső harmadikra fűzzünk fel egy fagolyót. Felül válasszuk ketté a levelet, kössünk rájuk egy-egy csomót. A felesleget

vágjuk le. A kukorica szárból vágjunk 12 cm-es darabokat (vastagságtól függően 4-5 db kell). Dróttal erősítsük össze őket (a drótszál alul-fölül fogjon át minden egyes szárdarabot) a két szélétől 2-2 cm-re. A drótokat takarjuk el: rafiaszállal ismételjük meg az erősítést. Rafiával varrjuk rá a csigákat a kukoricaszárak két szélére, teljes hosszukban.

Kicsinyeknek

Színezd ki a teremben levő címer alapján!

Lapozgató

Mese, mese, meseíró - Hol terem a meseíró?

2008. október 6-án és 13-án nagysikerű író-olvasó találkozónak volt a helyszíne iskolai könyvtárunk. Vargáné Pozsár Edit mutatta be legújabb könyveit: az alsósoknak az Olvasvár és a betűkatonák címűt, míg a felsősök a Farbel és Perla az álmok labirintusában munkájáról hallhattak. Nagy érdeklődéssel várták a gyerekek és néhány pedagógus is az eseményt, hiszen az elmúlt év karácsonyán már találkozhattunk az íróval. Akkor mindannyiunkat elbűvölt kedves, közvetlen személyisége, és korábbi, főleg kicsiknek szóló műveinek bemutatása: Hol nyílik a boldogságvirág? A Téalópónak ki visz ajándékot?

Ézeken a művekben ugyan nem esznek Piroskát, nincsenek benne banyák, viszont megtudhatjuk, hogyan lehet leszokni a kedvenc plüss fülének rágásáról, és azt, hogy hol terem a boldogságvirág. Akkor megismerkedhettünk Anya, Apa, Sanya, Szilas és Mesi, vagyis "A" család részben igaz, részben kitalált történeteivel. Ezek nemcsak szórakoztatóak, de észrevétlenül tanácsot is adnak a hasonló cipőben járó szülőknél, gyerekeknek.

Az író különböző részleteket olvasott fel újonnan írott műveiből, majd ezeket a részeket értelmezte, illetve megbeszélte a hallgatósággal, hogy ki hogyan folytatná a megkezdett történetet.

Pozsár Edit iskolánk könyvtárában.

Az Olvasvár és a betűkatonák történetének főszereplői Sándi, a hatéves kisfiú, és Pimpi a négyéves kislány. Helyszín az Olvasvár, vagyis egy könyvtár, ahol Sándi szeretne megokosodni. Különös hősökkel köthetünk barátságot: a szarvasbogárral, aki olvasni tud; Buraszkoval, az apró természetű lovackával; Lencsivel, a tündérral. Különös helyszínekre és eseményekre visznek az alábbi fejezetcímek: A föld alatti bunker, Menetelés a katonazenekarban. Egész csatáról tudósítanak a Firkatamadás a betűk ellen, valamint az Olvasvár hős védelmezői fejezetek. Hogy mi lesz a csata végkifejlete, azt persze nem

árulta el az író, mi sem tesszük, olvassa el mindenki, aki kíváncsi rá. A meseregényt Gárdonyi Sándor illusztrálta.

A Farbel és Perla az álmok labirintusában története érzelmekben és kalandokban bővelkedik, nincs híján a humornak sem. Az események két szalon futnak: a valóságban és az álmok világában. A történet nélkülözhetetlen dolgokra hívja fel a figyelmünket: a barátság és az összetartás fontosságára. A regényben helyet kapott a hit kérdése is.

A könyvet jó kézbe venni: borítója régi korokat idéz, illusztrációját Fülöp Polixéna készítette.

Amit tudni lehet az íróról - névjegy:

Vargáné Pozsár Edit
Született:

1970. április 3.

Iskolák: Tóth Árpád Gimnázium, Nyíregyházi Tanárképző Főiskola

Kedvtelés: a mesék után gobelin, síelés, virágok

Kedvenc írója: Lázár Ervin

Kedvenc gyerekkori meséje: Pöttyös Panna

Mai kedvenc meséje: Dobos Edit: Tündérmánók meséi

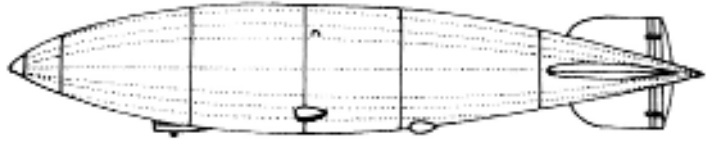
Amire a legbüszkébb: három gyermeke

Rejtvényes oldal

Lufi

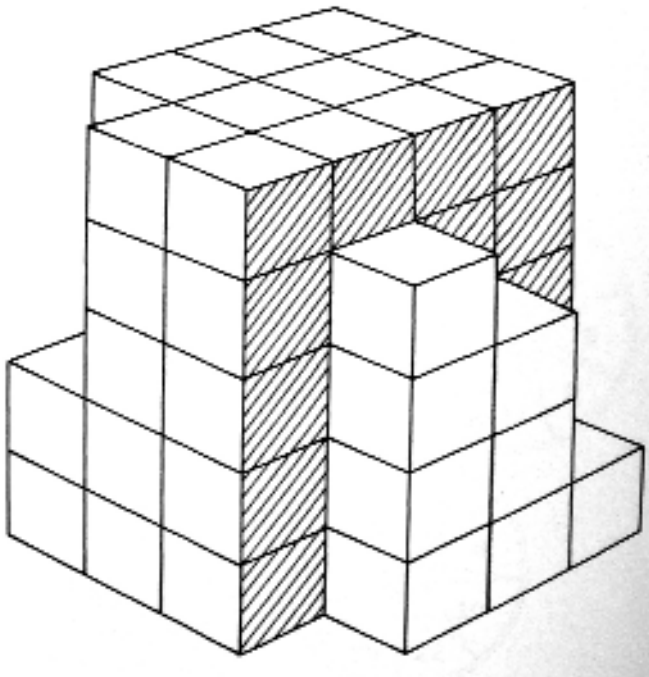
Oldd meg a feladatokat, és ha az eredmény nagysága szerint olvasod a betűket megkapod Zeppelin találmányának magyar nevét (névelővel).

8	2	1				7	5	4
4				2				1
9	5	3	7			2	6	8
				7		6	2	9
	7	9		2	1	8	4	3
	3	4		8			7	5
	1			3			9	7
7	4	8		9		3		2
3		2			7	5	8	6

Kockaszámlálás

Hány kicsi kocka hiányzik ahhoz, hogy kiegészítsük a kockatornyot? És hány kockából áll az egész torony?

$$560 : 7 = \square \square \square \text{ L}$$

$$384 - 136 = \square \square \square \text{ A}$$

$$243 \cdot 6 = \square \square \square \text{ Ó}$$

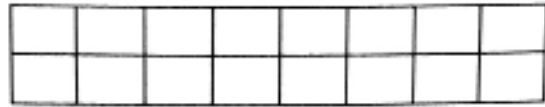
$$588 : 3 = \square \square \square \text{ H}$$

$$146 - 87 = \square \square \text{ A}$$

$$231 + 85 = \square \square \square \text{ J}$$

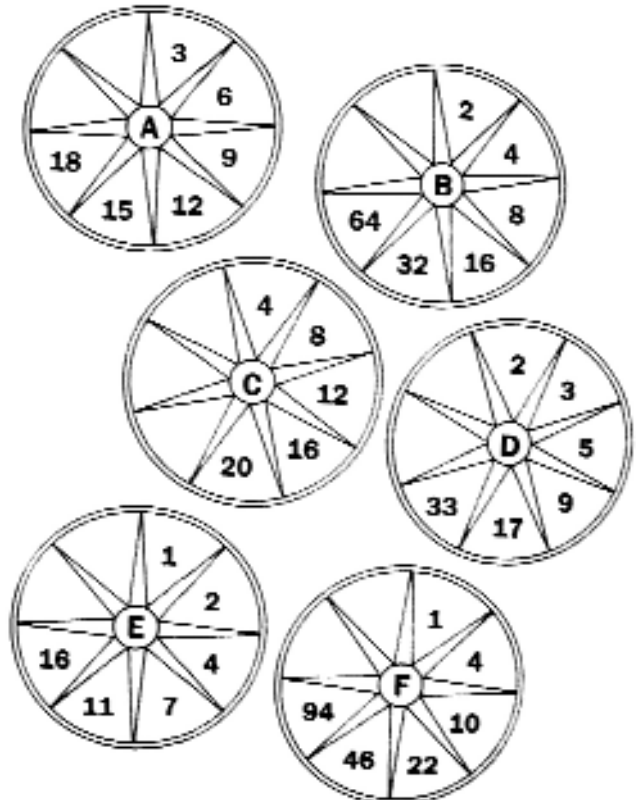
$$364 : 4 = \square \square \text{ G}$$

$$246 - 163 = \square \square \text{ É}$$

Számsorok

Gondold át! Ha az óramutató járásának megfelelően haladunk, milyen logika szerint követik egymást a megfelelő számok?

K é p k a v a l k á d

A Lajtorja elkészítésében részt vettek

Bajiné Takács Margit, Dióssyné Nanszák Andrea, Erdei Zoltánné, Engszler Attila, Grubisics Zsuzsa, Kálmándi Zoltánné, Kiss Edit,
Kurgyisné Nagy M. Zsuzsa, Szakal László, Szilágyi Tamás

Készült a **DELA** kft. nyomdájában, Felelős vezető: Ujvári Béla, Tel.: 52/533-183

Felelős kiadó: **Énber Sándor igazgató**
Lapzárta: 2008-11-05